

Dosarul nr. 2ra-2462/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Râșcani (V. Jomiru-Niculiță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Angela Bolgar,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Gîlca împotriva
Angelei Bolgar cu privire la repararea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 4 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă
cererea de apel depusă de avocatul Alexei Frunze în interesele lui Boris Gîlca, s-a casat
parțial hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și în această
parte s-a emis o nouă hotărâre prin care pretențiile înaintate au fost admise parțial,

c o n s t a ț ă :

La 22 februarie 2017 Boris Gîlca, a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Angelei Bolgar cu privire la repararea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 29 decembrie 2016, în jurul
orei 19.10 min. a avut loc un accident rutier cu implicarea autovehiculului de model xxxxx
condus de către dânsul și automobilul de model xxxxx la volanul căruia se afla Angela
Bolgar.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 03 Nr. 605058 din 29
decembrie 2016, vinovată de producerea accidentului rutier a fost recunoscută Angela
Bolgar, fiindu-i aplicat în temeiul art. 242 alin.(2) din Codul contravențional amendă în
mărime de 50 unități convenționale și 6 puncte de penalizare.

În continuare, reclamantul a invocat prevederile art. 1410 din Codul civil, conform
căruia posesorul unui izvor de pericol sporit, în speța dată conducătorul automobilului de
model xxxxx este obligat să repare prejudiciul cauzat de acesta dacă nu demonstrează că
prejudiciul se datorează unei forțe majore sau intenției persoanei vătămate. Obligația de
reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza

dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sport.

Ținând cont de cele relatate mai sus, reclamantul a specificat că, drept urmare a accidentului rutier provocat de Angela Bolgar, a suferit o reacție acută la stres cu manifestări medicale pronunțate, hipertensiune esențială cu dereglări cardiace. Iar, în urma complicațiilor de sănătate a fost internat pentru tratament staționar la Institutul de Medicină Urgentă din Chișinău în perioada 30 decembrie 2016 – 11 ianuarie 2017, unde a fost supus tratamentului medicamentos.

La fel, a afirmat că în legătură cu cele întâmplate a suferit pagube materiale considerabile, fiind nevoit să procure suplimentar mai multe medicamente și preparate medicale prescrise de medic.

Totodată a declarat că, în urma accidentului provocat de către pârâta Angela Bolgar a fost marcat de suferințe psihologice majore exact în ajunul sărbătorilor de Crăciun și Anul Nou, astfel lipsind din mediul familial în acea perioadă.

Reclamantul a comunicat că, prin acțiunile Angelei Bolgar i s-a cauzat un prejudiciu moral și material major, inclusiv și soției sale Felicia Rotaru, care deține gradul de dizabilitate sever fără termen și care are nevoie de îngrijire 24 din 24 ore. Din acest motiv pe durata spitalizării și anume 30 decembrie 2016 – 11 ianuarie 2017 a fost nevoit să suporte cheltuieli considerabile pentru îngrijirea paliativă la domiciliu din partea unui asistent/bonă pentru îngrijire, pentru serviciile căreia a achitat în numerar, conform recipisei anexate.

Boris Gîlca a solicitat încasarea din contul Angelei Bolgar în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 4 800 de lei, a prejudiciul moral în mărime de 15 000 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 4 000 de lei.

Prin hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de către Boris Gîlca a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 4 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de avocatul Alexei Frunze în interesele lui Boris Gîlca, s-a casat hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani în partea respingerii capătului de cerere privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-au admis parțial pretențiile înaintate. S-a încasat de la Angela Bolgar în beneficiul lui Boris Gîlca suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și 75 de lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat. În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută.

La data de 12 octombrie 2018, Angela Bolgar a declarat recurs împotriva deciziei din 4 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanța de apel la adoptarea acesteia a interpretat eronat legea.

A menționat referitor la prejudiciul moral că, instanța de fond a apreciat corect lipsa unor probe veridice și utile întru demonstrarea existenței prejudiciului, or, în cererea de chemare în judecată reclamantul nu a expus expres ce suferințe psihice a suportat, invocând doar temeuri legale la general.

În drept, recurența și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 84, 94, 429, 430, 432, 434, 437, 445 din Codul de procedură civilă.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 iulie 2018, dar careva date despre recepționarea acestora de către recurentă la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 12 octombrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Angela Bolgar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de

caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Angela Bolgar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Angela Bolgar.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu